

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115235540
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5115235540.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, vo veci starostlivosti súdu o o maloleté dieťa : U. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpená kolíznym opatrovníkom : Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, dieťa rodičov - matky: U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. K. XXX a otca: C. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. K. XXX, o zvýšenie výživného, v konaní o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30P/397/2015-345 zo dňa 21. septembra 2016, takto :

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. U. V., nar. XX.XX.XXXX (v ďalšom texte už len mal. U.) výživným vo výške 120,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.12.2015 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletej (v poradí I. výrok). Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.12.2015 do 30.09.2016 vo výške 380,- Eur povolil súd otcovi splácať v mesačných splátkach po 30,- Eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku (v poradí II. výrok). Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol (v poradí III. výrok) a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (v poradí IV. výrok).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že matka sa návrhom podaným na súd dňa 11.12.2015 domáhala zvýšenia výživného na mal. U. z dôvodu, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom v roku 2010 došlo na jej strane k zmene pomerov. Výživné na mal. U. žiadala zvýšiť na sumu 180,- Eur počnúc dňom 01.09.2015. Otec s návrhom matky nesúhlasil.

Po vykonaní dokazovania vzal za preukázané, že naposledy o výživnom na mal. U. bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 4C/71/2010 - 73 zo dňa 16.06.2010, ktorým bolo manželstvo rodičov mal. U. rozvedené a na mal. U. bolo určené výživné vo výške 50,- Eur mesačne. Označeným rozsudkom bola zároveň určená vyživovacia povinnosť otca na mal. C. vo výške 140,- Eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 30P/324/2009-119 zo dňa 24.03.2010 bola určená vyživovacia povinnosť otca na ďalšie dieťa rodičov, a to na mal. E. vo výške 180,- Eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 6C/408/2014-113 zo dňa 07.07.2015 bolo otcovi zvýšené výživné na syna C. na sumu 200,- Eur mesačne, počnúc dňom 23.12.2014. Okresný súd ďalej v odôvodnení rozsudku uviedol, že matka je v súčasnej dobe zamestnaná s priemerným mesačným čistým zárobkom 533,- Eur (rok 2015), resp. 583,- Eur (za obdobie január - apríl 2016). Býva s deťmi C. a U. v drevnici spoločne so svojou mamou, ktorá je na starobnom dôchodku. Mal. U. začala od septembra 2015 navštevovať strednú školu - Hotelovú akadémiu v Žiline. V dôsledku tejto skutočnosti sa jej zvýšilo cestovné, ktoré

predstavuje mesačne približne 50,- Eur. Jedenkrát za týždeň chodieval na prax do Rajca, na začiatku školského roka boli zvýšené výdavky v súvislosti so školou. Otec mal. U. je zamestnaný, jeho priemerný mesačný čistý zárobok predstavoval 949,- Eur (rok 2015), resp. 981,- Eur (obdobie január až apríl 2016). Otec sa oženil, s manželkou bývajú v rodinnom dome, ktorý majú v spoločnom vlastníctve. Spolu s nimi býva matka otca, ktorá je na starobnom dôchodku a tiež dve maloleté deti jeho manželky. Na výstavbu rodinného domu si otec s manželkou brali hypotekárny úver, ktorý splácajú mesačne vo výške 97,33 Eur, ďalšie dva úvery splácajú vo výške 173,70 Eur mesačne a 83,30 Eur mesačne.

Okresný súd na podklade vyššie uvedených zistení konštatoval, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom (jún 2010) nastala zmena pomerov na strane mal. U., nakoľko táto od septembra 2015 navštevuje strednú školu, a teda je nepochybné, že od posledného rozhodovania súdu došlo na jej strane k zmene pomerov. Zvýšili sa výdavky súvisiace so stravou, ošatením i návštevou strednej školy. Pri určení výšky výživného zohľadnil okrem bežných výdavkov a doplatkov súvisiacich so začiatkom školského roka i nákup školských pomôcok, potrieb na prax, uniformy, topánok, poplatku za stužkovú, návštevu zubára, keď podľa názoru súdu ním určená výška výživného zodpovedá odôvodneným potrebám mal. U. ako i možnostiam a schopnostiam otca s prihliadnutím na to, že má stále ešte dve vyživovacie povinnosti. Ubudla mu síce vyživovacia povinnosť k synovi E., ale zároveň pribudla vyživovacia povinnosť k mal. H., ktorú má so svojou terajšou manželkou. Tak isto prihliadol na skutočnosť, že manželka otca dieťaťa je dlhodobo práceneschopná, v októbri 2016 jej zanikne nárok na nemocenské dávky. Zvýšené výživné na mal. U. priznal až od podania návrhu matky, nie od 01.09.2015 ako to matka žiadala, nakoľko matka dieťaťa nepreukázala dôvod hodný osobitného zreteľa, prečo návrh na zvýšenie výživného nepodala skôr. V záverečnej časti odôvodnenia súd prvej inštancie odôvodnil výšku nedoplatku na zvýšenom výživnom za obdobie od 01.12.2015 do 30.09.2016.

2. Proti rozsudku podala odvolanie matka, ktorá nesúhlasila s určenou výškou zvýšeného výživného ani so záverom súdu prvej inštancie, že nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa v súvislosti s uplatnením výživného na dieťa späť od 01.09.2015. V podrobnostiach uviedla, že je síce pravdou, že sa o prijatí dcéry na strednú školu dozvedela skôr ako podala návrh na zvýšenie výživného, ale práve z dôvodu špecifikácie nákladov, ktoré bude mať v súvislosti s mal. U. pri nástupe na strednú školu, podala návrh na zvýšenie výživného až v decembri 2015. Návrh si preto nedovolila podať skôr, ako vedela presne špecifikovať náklady. Čo sa týka výšky výživného na mal. U., je jej ľúto vzniknutej situácie na strane manželky otca dieťaťa, no aj ona bola v roku 2014 v zlom zdravotnom stave a tiež bola dlhodobo práceneschopná od apríla do septembra 2014. Práve z dôvodu, že v uvedenom roku bola dlhodobo práceneschopná došlo vo februári 2015 k ročnému zúčtovaniu dane za rok 2014, kedy v súvislosti s touto vratkou na dani došlo k jednorázovému nárastu jej mzdy na sumu 1.084,- Eur. To sa premietlo aj do jej priemerného zárobku za rok 2015, ktorý tak predstavoval sumu 533,23 Eur mesačne. Pokiaľ ide o jej príjem za rok 2016 namietala záver súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, kde uviedol namiesto správnej sumy 477,85 Eur mesačne sumu 583,- Eur mesačne. Na základe týchto skutočností navrhla rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že jej návrhu sa v celom rozsahu vyhovie.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami matky, že v roku 2014 bola dlhodobo PN a mala nízky príjem, a že on o tom dobre vedel. O týchto skutočnostiach ho matka neinformovala ani ústne, ani písomne. Nesúhlasil s návrhom matky, aby výživné na mal. U. bolo zvýšené už od septembra 2015. Matka dobre vedela, že dcéra bola prijatá na štúdium na strednej škole, a že jej náklady v tomto smere sa zvýšia. Ak matka tvrdí, že má veľké výdaje, ktoré sama zabezpečuje, nie je to pravda, nakoľko s ňou v spoločnej domácnosti žije i jej matka, ich dospelý syn E., ktorý je zamestnaný a tiež dlhoročný priateľ matky dieťaťa, ktorý je taktiež zamestnaný. Na základe týchto skutočností navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol len to, že v celom rozsahu zotrváva na vyjadrení, ktoré predniesol na pojednávaní a súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Matka dieťaťa na vyjadrenia otca a kolízneho opatrovníka už písomne nereagovala.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - v ďalšom texte už len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa kritérií uvedených v § 62, § 63, § 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku (v ďalšom texte už len CMP) skúmajúc i prípadné vady konania pred súdom

prvej inštancie v zmysle § 67 CMP a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario za použitia § 219 ods. 3 CSP) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd po preskúmaní odvolaním napadnutého rozhodnutia i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na podklade vykonaných dôkazov ku správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 120 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Zároveň konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je vyčerpávajúce, a preto uvádzať ďalšie dôvody už nepovažuje za potrebné.

7. Odvolacie námietky matky vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietka matky smerujúca k nesprávnemu záveru súdu prvej inštancie o určení výšky výživného na mal. U. neobstojí. Okresný súd v tomto smere správne vychádzal z príjmu povinného rodiča (otca) a zároveň správne prihliadol na jeho ďalšie dve vyživovacie povinnosti, ktoré má vo vzťahu k synovi C. a dcére mal. H., pochádzajúcej z jeho druhého manželstva. Námietka matky, že k zvýšeniu jej priemerného zárobku za rok 2015 došlo v súvislosti s vrátkou dane vo februári 2015 je právne nevýznamná, nakoľko podľa § 62 ods. 3 v spojení s § 75 ods. 1 Zákona o rodine sa pri určení výživného na mal. dieťa posudzujú oprávnené potreby dieťaťa na jednej strane a schopnosti a možnosti povinného rodiča (v predmetnom prípade otca) na strane druhej, nie zárobkové schopnosti a možnosti rodiča, ktorý sa o dieťa osobne stará. Nakoniec neobstojí ani námietka matky, že bolo nesprávne určené výživné až od 01.12.2015. Súd prvej inštancie v tomto smere dôsledne vychádzal z ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keď zároveň nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa pre určenie výživného od skoršieho dátumu. Aj podľa odvolacieho súdu nič nebránilo matke podať návrh na zvýšenie výživného na mal. U. už v septembri 2015, kedy jednoznačne vedela, že mal. U. bude pokračovať v štúdiu na strednej škole. Táto skutočnosť v zásade sama o sebe predpokladá existenciu zmeny pomerov na strane dieťaťa bez toho, aby bolo potrebné čakať na to, aké konkrétne výdavky budú na dieťa v súvislosti s nástupom na strednú školu. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdil.

8. Odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)